

vergadering **C210 – BUI11**

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 21 mei 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de prinselijke missie naar Los Angeles en San Francisco en het audiovisuele luik van de missie - 1631 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Internationaal Vredessymposium met de Nobelprijswinnaars voor de Vrede en over de ‘Flanders Fields Declaration’ - 1657 (2012-2013)	5
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over uitprintbare vuurwapens - 1620 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over 3D-geprinte vuurwapens - 1632 (2012-2013)	8
Vraag om uitleg van de heer Philippe De Coene tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, en tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de behandeling van de audiovisuele diensten in de vrijhandelsonderhandelingen met de Verenigde Staten van Amerika - 1684 (2012-2013)	12

■

Voorzitter: de heer Frank Creyelman

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de prinselijke missie naar Los Angeles en San Francisco en het audiovisuele luik van de missie - 1631 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister-president, van 2 tot 9 juni is er een prinselijke missie naar Los Angeles en San Francisco. Het voorlopige programma werd door Flanders Investment & Trade (F.I.T.) op 26 november 2012 bekendgemaakt, waarbij er een audiovisueel luik werd aangekondigd. Gezien de successen in Amerika van de releases van de Vlaamse films in 2012 was er vanuit de audiovisuele sector interesse om deel te nemen aan de missie.

In januari 2013 volgde een update van het programma waarbij F.I.T. bevestigde dat de audiovisuele sector geen focussector meer was tijdens de missie. Op 12 april luidde het dat het programma dan toch zou worden aangevuld met een audiovisueel aspect, met onder meer een bezoek aan Disney en Google, en een seminarie ‘What Belgium has to offer in the film industry’.

Dit zou volgens F.I.T. op 16 april aan het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) zijn meegedeeld, maar werd pas op 30 april via de producentenbond rondgestuurd naar spelers in de audiovisuele sector. Geïnteresseerden konden zich nog last minute inschrijven tot 3 mei, maar men moest niet rekenen op vermelding in de promomaterialen noch op B2B-afspraken (Business to Business) via F.I.T., wegens laattijdig inschrijven. Dit is in feite doodjammer, want dit zijn echt wel gemiste kansen. Er wordt wel verwacht dat deelnemers 300 euro betalen als bijdrage in de organisatiekosten. Kosten voor overnachting zijn hier niet inbegrepen. Voor de Franstalige audiovisuele sector werd B2B, weliswaar via hun ‘F.I.T.’ – de Franstalige tegenhanger –, wel mogelijk en er werd weken geleden reeds een heel programma uitgedokterd.

Het is jammer dat mensen die lange tijd geleden werden aangemoedigd om deel te nemen en die interesse tonen, die dat voorbereiden en opties nemen op vliegtickets, dan vernemen via F.I.T. dat het audiovisueel luik totaal bijkomstig is, om dan net voor het vertrek te vernemen dat er toch een audiovisueel luik is en dat de Franstalige sector zich heeft gegroepeerd om samen sterk te staan. Ik dacht dat het audiovisueel luik belangrijk was – ook tijdens onze gesprekken met F.I.T. hebben we dat gehoord –, maar in de praktijk blijkt dat niet zo te zijn.

Minister-president, waarom werd geen rekening gehouden met de audiovisuele sector bij de opmaak van het programma? Is het geen gemiste kans dat de audiovisuele sector laattijdig op de hoogte was van het programma? Kan dit alsnog worden verholpen? Heeft F.I.T. contacten gehad met het VAF over de prinselijke zending? Zo ja, wat hield dat in? Indien niet, waarom niet? Op welke manier wordt er samengewerkt tussen F.I.T. en het VAF en met welke intensiteit voor de missie naar de Verenigde Staten en andere landen om dergelijke zaken in de toekomst te vermijden? Wellicht zullen er geen opportuniteiten meer komen, want ze zullen wel niet elk jaar naar Los Angeles gaan. Welke opportuniteiten zijn er voor de Verenigde Staten en voor andere landen voor de audiovisuele sector?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Op 16 mei 2012 vond, zoals elk jaar, de werkraad met de creatieve sectoren plaats, in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het Vlaams Audiovisueel Fonds. De prinselijke missie werd er aangekondigd. Volgens mijn informatie had het VAF vragen noch interesse voor deze missie. De database die werd ingevuld door het VAF bij F.I.T. leert dat het VAF zich enkel opgeeft om mailing over India en Duitsland te

ontvangen. In de voorbije vijf jaar kreeg F.I.T. Los Angeles op jaarbasis gemiddeld een tot twee vragen vanuit deze sector.

De audiovisuele sector is dan ook geen doelsector voor F.I.T. in de VS in zijn huidige actieplan. Doelsectoren worden immers bepaald aan de hand van de kritische massa van contactnamen of vragen van bedrijven of sectoren aan de hoofdzetel of kantoren van F.I.T. in binnen- en buitenland.

F.I.T. heeft bij de bekendmaking van het programma van de missie volgende sectoren als doelsectoren aangegeven op zijn website: biotechnologie, design (interieurdecoratie), cleantech en ICT. Er werd uitdrukkelijk vermeld dat bedrijven uit andere sectoren eveneens welkom zijn of waren. De doelsectoren van de missie werden tijdens een eerste coördinatievergadering op 27 september 2012 op de FOD Buitenlandse Zaken vastgelegd. Voor F.I.T. waren dat biotech, i-Cleantech, multimedia, cleantech en interieurdesign.

Mijnheer Verstreken, Brussels Invest and Export (BIE) suggereerde om een seminarie rond tax shelter te organiseren. Het is onjuist dat F.I.T., zoals u meegeeft in uw vraag, “in januari 2013 bevestigde dat de audiovisuele sector geen focussector meer was tijdens de missie”, om de eenvoudige reden dat deze sector nooit een doelsector van F.I.T. voor deze missie was. Dat is de informatie die we hebben opgevraagd naar aanleiding van uw vraag om uitleg.

Een prinselijke missie organiseren is een zeer complex gegeven omdat het Agentschap voor Buitenlandse Handel (ABH) en het Agence Walonne à l'Exportation (AWEX) de audiovisuele sector in tegenstelling tot F.I.T. wel als doelsector behielden en er last minute op initiatief van het ABH en AWEX nog een aanvulling van het programma kwam met een audiovisueel aspect. Daardoor werden een aantal onterechte verwachtingen gecreëerd met betrekking tot de organisatie van B2B-afspraken door F.I.T.

Het VAF en Screen Flanders hebben slechts drie dagen voor afsluiting van de inschrijvingen voor de missie op 3 mei – die datum is vastgelegd door het ABH – via de producentenbond een mailing naar de Vlaamse spelers in de audiovisuele sector rondgestuurd voor inschrijving aan de missie. Omwille van de te korte tijdsspanne kon F.I.T. op dat moment voor deze inschrijvers geen B2B-afspraken meer organiseren. Dit was niet meer mogelijk omdat de organisatie van de missie werkbaar moet blijven voor het betrokken F.I.T.-kantoor dat de B2B-afspraken moet organiseren. Er zijn op dit moment 117 Vlaamse deelnemers ingeschreven.

Naar jaarlijkse gewoonte worden beroepsfederaties onder de vorm van werkraden geïnformeerd over het F.I.T.-actieprogramma van het komende jaar. Op 16 mei 2012 vond bij F.I.T. de werkraad Creatieve Industrie plaats, waar het VAF met Location Flanders aanwezig was. Tijdens deze werkraad werd melding gemaakt van de prinselijke zending naar de Verenigde Staten. De mailinglist voor de missie naar de Verenigde Staten werd opgesteld op basis van de export- en interessemeldingen voor de Verenigde Staten in het contactbeheer van F.I.T. In de fiche van Location Flanders staan de Verenigde Staten niet vermeld als export- en/of interesseland, dus werd Location Flanders niet geselecteerd voor de mailinglist voor deze missie. Bedrijven zoals Indeed Films, die wel de Verenigde Staten als export- en/of interesseland in hun fiche gemarkeerd hebben, hebben de mailing voor de missie wel ontvangen.

Het VAF wordt jaarlijks uitgenodigd op de werkraad creatieve industrie. In het recente verleden was er voor acties intens en nauw overleg tussen F.I.T. en het VAF. Ik heb de acties opgelijst en zal dat aan u laten overmaken. Het gaat om een mediazending naar Berlijn, de Spaanse B2B-productiehuizen in Brussel, een pr-event in Cannes en een handelsmissie van de audiovisuele sector naar Nederland in het najaar 2013.

Er zijn ongetwijfeld opportuniteiten voor de audiovisuele sector in de Verenigde Staten, maar om hier een doeltreffend beeld van te hebben is een uitgebreid marktonderzoek van en door de sector vereist. F.I.T. is graag bereid het VAF en Screen Flanders te adviseren bij de selectie van mogelijke kandidaten in de Verenigde Staten en in andere landen.

Ik heb geprobeerd een en ander reconstrueren. Dat resulteert in een genuanceerd beeld. Een prinselijke zending is altijd een complexe onderneming. Daar hebben we het hier in het verleden al over gehad. F.I.T. zal verder mooie initiatieven uit de sector ondersteunen. F.I.T. is bereid daar de schouders onder te zetten als het VAF en Screen Flanders daar om vragen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik dank u voor de reconstructie en de informatie, minister-president. Ik neem daar akte van.

Spelers op het veld hebben me andere zaken verteld, jammer genoeg. Er zijn grote en kleine spelers. Voor die laatsten zou het belangrijk geweest zijn om naar Los Angeles te gaan, daar samen te werken, deals te sluiten en een grote speler te worden. Maar ze zijn niet altijd op de hoogte. Er is minder goed gecommuniceerd.

Oorspronkelijk zou het audiovisuele luik van F.I.T. belangrijk zijn. Spelers die rechtstreeks gecontacteerd worden door F.I.T. denken eraan om daar naartoe te gaan. Dan communiceert F.I.T. dat het niet doorgaat, dat het bijkomstig is. Uiteindelijk blijkt dat ze op het laatste moment kunnen inschrijven, maar dan zijn de vliegtuigtickets zoveel duurder. Organisatorisch en financieel is dat voor veel spelers moeilijk. Verschillende mensen waren ontgoocheld. Ik vraag uitdrukkelijk dat het VAF en F.I.T. nauwer samenwerken en duidelijker communiceren om dergelijke misverstanden te vermijden. Ik vermoed dat u het belang daarvan inziet.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het Internationaal Vredessymposium met de Nobelprijswinnaars voor de Vrede en over de 'Flanders Fields Declaration' - 1657 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister-president, ik verwijs naar mijn ingediende tekst omdat de heer Roegiers en ikzelf nog andere politieke verplichtingen hebben.

We hebben regelmatig vragen over 100 Jaar Groote Oorlog. Het gaat over de herdenking in Vlaanderen, internationaal ingebed en verankerd, over het belang ervan en de betrokken landen.

Zal het Internationaal Vredessymposium op de voorziene datum, 4 november 2013, kunnen plaatsvinden? Indien niet, welke nieuwe datum wordt dan vooropgesteld? Wat is de oorzaak van dit uitstel? Waar zal dit symposium plaatsvinden?

Worden er, naast de Nobelprijswinnaars, nog andere vertegenwoordigers van bijvoorbeeld kerken, niet-gouvernementele organisaties, instellingen voor herinnerings- en vredeseducatie enzovoort uitgenodigd voor dit symposium?

Wat zal de agenda zijn van dit symposium? Wie zal er het woord nemen? Welke onderwerpen zullen aan bod komen? Welke Nobelprijswinnaars hebben hun deelname aan het internationaal symposium reeds bevestigd?

Organiseert de Vlaamse Regering het internationaal symposium alleen, of gebeurt dit in samenwerking met de Federale Regering en/of met andere gemeenschapsregeringen? Spelen de provinciale overheden een rol?

Wanneer en waar zal de Flanders Fields Declaration worden ondertekend? Hebben er zich intussen al bijkomende landen akkoord verklaard om deze verklaring mee te ondertekenen? Zo ja, welke landen? Zijn er nog problemen met landen die niet zouden kunnen tekenen of de tekst willen aanpassen?

De voorzitter: De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Ik vind de aandacht voor het symposium uitermate belangrijk. Het kan misschien plaatsvinden in Ieper, dat heeft een symbolische waarde.

Het is belangrijk dat Nobelprijswinnaars zoals Tutu en De Klerk aanwezig zijn. Ze hebben achteraf wel kritiek geuit op hun vroegere visies. Hetzelfde geldt voor Aung San Suu Kyi. Het is belangrijk dat al deze mensen aanwezig zijn. Ik vind het eveneens belangrijk het programma op voorhand te kennen. November 2013 is immers niet meer zo ver weg.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, ik wil specifiek vragen deze gebeurtenis te beschouwen als een kans om iets met betrekking tot de vredeseducatie van jongeren en volwassenen te doen. Naar aanleiding van deze gelegenheid kunnen we hen warm maken om deze vredesboodschap op te pikken en er iets mee te doen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, er zijn me heel wat vragen gesteld. Ik zal trachten korte, maar duidelijke antwoorden te geven.

Het internationaal vredessymposium vindt plaats op de geplande datum, 4 november 2013, in Brussel. Naast de Nobelprijswinnaars zullen nog een aantal andere internationale experts worden uitgenodigd. Zij zullen tijdens het symposium als sprekers fungeren.

De vredesconferentie moet uitmonden in een aantal aanbevelingen die de Nobelprijswinnaars ondersteunen. De Nobelprijswinnaars zullen hier als keynote speakers actief bij worden betrokken. Ze zullen vanuit hun eigen ervaringen vertrekken. Die ervaringen zullen door andere internationale experts worden aangevuld.

De inhoudelijke vormgeving van het symposium wordt door het organisatiecomité verzorgd. Dit comité bestaat uit vertegenwoordigers van het Departement internationaal Vlaanderen (DiV) en uit vijf experts met naam en faam. Het comité stelt het programma en de deelnemerslijst van het symposium van 4 november 2013 samen. November 2013 lijkt dichtbij, maar we hebben nog wat tijd. Er wordt hard gewerkt om alles rond te krijgen.

De agenda van het vredessymposium wordt momenteel verder voorbereid. Het onderwerp is 'Wetenschap voor vrede'. Vanuit de invalshoek van trauma's en transformaties zal op 4 juli 2013 in het Vlaams Parlement het seminarie 'Tussen trauma en transformatie: noden (h)erkennen' plaatsvinden. Dit seminarie kan als een inhoudelijk voortraject voor het symposium van 4 november 2013 worden beschouwd.

Tijdens het seminarie zullen we onderzoeken op welke wijze wetenschappelijke expertise tot traumabehandeling en vredesopbouw tijdens en na een oorlog, een conflictsituatie of een catastrofe kan bijdragen. Het seminarie zal ingaan op drie aspecten hiervan, namelijk het bestuur en het beleid van gemeenschappen of staten, de psychosociale en educatieve interventies en de medische zorg en gezondheidszorg. Sprekers uit Israël, Noord-Ierland en de Democratische Republiek Kongo zullen toelichten op welke vlakken er in hun gemeenschap of land tijdens en na het conflict behoefte aan traumabehandeling was met het oog op de transformatie naar een vreedzame samenleving. Aansluitend zal een Vlaams expert illustreren hoe het wetenschappelijk onderzoek hierop een antwoord kan bieden. Op die wijze wordt vanuit de invalshoek van de maatschappelijke valorisatie van het wetenschappelijk onderzoek de noodzakelijke wisselwerking tussen theorie en praktijk belicht. Ik hoop dat alle commissieleden dit seminarie samen met mij zullen kunnen bijwonen. Tijdens het vredessymposium van 4 november 2013 zal een gelijkaardig format worden gehanteerd.

De uitnodiging voor het seminarie van 4 juli 2013 wordt eerstdaags verstuurd. Alle commissieleden zullen die uitnodiging ontvangen en zullen zich hiervoor kunnen inschrijven.

Er is me ook gevraagd welke Nobelprijswinnaars hun deelname aan het internationaal vredes-symposium reeds hebben bevestigd. In feite heeft de vraagsteller ze allemaal al opgesomd. We hebben Desmond Tutu, Frederik Willem de Klerk en Aung San Suu Kyi gezien. Simon Perez heeft een uitnodiging gekregen. We hebben ook Herman Van Rompuy uitgenodigd. Het zal er nu op aankomen die mensen ook allemaal in Brussel te mogen ontvangen. Daar zijn, om me voorzichtig uit te drukken, een aantal mensen van wat oudere leeftijd bij. Het hangt ervan af of ze de verplaatsing zullen kunnen maken. Anderen bevinden zich in politieke situaties die ons ertoe nopen af te wachten. Aung San Suu Kyi heeft toegezegd. Ik zal opgelucht adem halen als ik haar in Brussel mag ontvangen. We hebben ons uiterste best gedaan en we zullen dat ook blijven doen. Ik ben echter realistisch genoeg om te beseffen dat er misschien een paar net voor de datum zullen laten weten dat het om een of andere reden toch niet zal lukken. Ik hoop dat het er niet te veel zullen zijn.

We nemen op dit vlak eigenlijk wat risico. Ik meld dit nu al. Op die manier hoeven hier nadien, als toch iemand zou afzeggen, geen vragen om uitleg over te worden gesteld. Ik ben op dat vlak realistisch en ik denk dat dit ook voor de commissieleden geldt.

Het internationaal vredessymposium is een initiatief van de Vlaamse Regering. We organiseren dat alleen. Het is een van de actiepunten van het beleidsdomein Internationaal Vlaanderen ter herdenking van de Grote Oorlog. Zoals iedereen weet, staan wij ervoor open samen met andere beleidsniveaus en partijen na te gaan welke bijdragen zij kunnen leveren. Met dit initiatief willen we onze verantwoordelijkheid niet uit de weg gaan.

De datum en de plaats van de ondertekening van de Flanders Fields Declaration liggen nog niet vast. Daar wordt nog hard aan gewerkt. De tekst van de verklaring is nog niet definitief. Er hebben zich nog geen landen akkoord verklaard met de ondertekening van de verklaring. Hierover zijn er in het verleden al vragen gesteld en ook heel wat initiatieven genomen. Iedereen is positief, maar ik zal ook hier maar opgelucht ademhalen als men zijn handtekening plaatst.

Op 6 november 2012 werd de tekst van de ontwerpverklaring in Groot-Bijgaarden officieel voorgesteld aan de diplomatieke vertegenwoordigers van 22 landen. De groep van vijftig landen werd na deze voorstelling schriftelijk uitgenodigd om te reageren, Hongarije heeft dat ondertussen gedaan. Het Departement internationaal Vlaanderen zal in samenwerking met de federale overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken het overleg in 2013 voortzetten met het oog op het vinden van een mogelijke consensus over de definitieve tekst in de eerste helft van 2014.

Ik kan u verzekeren dat wij allen met de andere geledingen in België al een hele weg hebben afgelegd. Als men dat met vijftig andere landen doet, is dat ook een hele opdracht. Het is een fantastisch initiatief, en ook een heel belangrijke verklaring. Maar wij zullen pas gerust zijn als alles gefinaliseerd wordt, en ondertussen zal er nog hard moeten worden gewerkt om alles succesvol af te werken.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister-president, bedankt voor de volledige weg die u en uw team al hebben afgelegd. Het is inderdaad niet onbelangrijk die vredesgedachte, en al wat hier gebeurd is, nog even in the picture zetten op een heel mooie manier, met de nadruk op 'vrede en nooit meer oorlog'.

Ik zou het echter het waarderen mocht het niet beperkt blijven tot Brussel. Ik zou het logisch vinden mochten de mensen op dat moment even Ieper bezoeken om 's avonds om 20 uur 'the Last Post' te kunnen bijwonen onder de Menenpoort, dat is toch altijd een kippenvelmoment. Ik vind het logisch om dan een bus in te leggen van Brussel naar Ieper, en dit zou voor de mensen heel zeker een meerwaarde betekenen. En als ze daar zijn, kunnen ze ook een oorlogskerkhof bezoeken, en daarvan zijn er in die regio helaas genoeg. Ik heb er geen enkel probleem mee dat het symposium in Brussel plaatsvindt, maar het is niet onbelangrijk dat de deelnemers ter plaatse naar het echte 'Flanders Fields' gaan.

Ik zie ook in de middelenbegroting, de begrotingsbespreking die straks aan bod komt, op pagina 16 “dat het begrotingartikel verhoogd werd met 50.000 euro, maar dat het ook gecompenseerd wordt”. Ik dank u daar alvast voor. Ik denk dat de collega’s dat straks mee zullen goedkeuren.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: We zullen eerst al het mogelijke doen om de mensen naar Brussel te krijgen, maar het is vanzelfsprekend dat wij een programma kunnen aanbieden waar ook plaatselijke bezoeken in zijn opgenomen, en dat wij heel graag aan deze mensen alles zullen laten zien waar zij tijd voor hebben, en waar ze zich voor willen vrijmaken. Dat is geen enkel probleem, maar we moeten ze natuurlijk allereerst in Brussel krijgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over uitprintbare vuurwapens - 1620 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over 3D-geprinte vuurwapens - 1632 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister-president, “Het einde van wapenwetten, en het begin van de vrijheid”. Dit verklaarde onlangs een zekere Cody Wilson, de ontwikkelaar van het pistool ‘the Liberator’.

The Liberator is het eerste vuurwapen dat volledig kan worden vervaardigd via 3D-printtechnologie. In gewone taal betekent dit dat je thuis een pistool kunt printen en assembleren. Je hebt dan alleen nog een ijzeren stekker nodig om het wapen effectief te laten functioneren. Het is een zorgwekkende evolutie, en het zou mij verwonderen dat we het daar niet over eens zijn.

Maar men kan er natuurlijk wel een aantal vragen over stellen, ook en vooral omdat er wel wat ophef is, niet alleen in Vlaanderen en ons land, maar in de gehele wereld. Het plan is ondertussen weggehaald van de homepage van het bedrijf van Cody Wilson, maar FoxMedia heeft berekend dat het al meer dan 100.000 keer is gedownload, all over the world wellicht.

We zitten dus met een probleem, en dat is vorige week nog bewezen door Britse journalisten die een tweedehandsprinter via eBay hebben gekocht, the Liberator hebben gedownload en samengesteld. Ze zijn er zonder enig probleem de hst mee opgestapt, want het wapen is volledig vervaardigd uit plastic. Er rijst dus ook een immens veiligheidsprobleem.

De stand van zaken is – volgens mijn informatie – dat je, als je als Vlaming het wapen of de plannen downloadt en het wapen wilt samenstellen, onder de overdracht van technologie valt, en dan zit je in de Vlaamse regelgeving inzake strategische wapens. Ik denk dit toch, maar u kunt daar straks op antwoorden. Maar voor de effectieve vervaardiging heb je een federale erkenning nodig. In die zin spelen zowel het federale als Vlaamse niveau hun rol.

Je kunt het wapen ook per post bestellen, en dan valt het onder de federale Wapenwet, want dan heb je een bezitsvergunning nodig. Maar dan laat je het wapen natuurlijk wel invoeren, en dan val je opnieuw onder de Vlaamse regels van invoervergunning. Dat is een vraag die ik niet hier ging stellen, maar klopt mijn stelling dat je in beide gevallen, zowel bij de vervaardiging als bij het opsturen van het wapen, deels valt onder de Vlaamse invoervergunning?

Minister-president, wat is uw moreel oordeel over deze gang van zaken, dus over het vrij beschikbaar maken van vuurwapens? Hoe beoordeelt u de illegaliteit of de legaliteit van deze binnenkort wellicht ook in Vlaanderen opduikende geprinte vuurwapens? Ik heb u daarjuist gezegd wat ik denk dat volgens mij op dit ogenblik de situatie is. Hoe staat het met de federale vergunningsplicht van dergelijke pistolen? Hebt u daarover overleg gehad? Welke preventieve maatregelen kunt en zult u nemen om te vermijden dat zulke wapens ook in Vlaanderen opduiken?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, collega's, minister-president, het leek eerst een fait divers: een student die een 3D-wapen print en het ook afvuurt. Maar dat is het natuurlijk allerminst.

Enerzijds is er een relatieve democratisering of toegankelijkheid bij het vervaardigen van vuurwapens. Iedereen die een 3D-printer – wat niet zo duur is – en de nodige kunststof kan aankopen, kan een vuurwapen maken dat onder de radar passeert. Die technologie is anderzijds fantastisch als het gaat over bijvoorbeeld medische toepassingen, zoals protheses en dergelijke, maar er zijn ondertussen ook fantastische kunstwerken mee gemaakt. Dat is meer mijn branche. Nick Ervinck is bijvoorbeeld iemand die daar zeer mooie dingen mee maakt. Men kan dingen maken die op een andere manier niet te produceren zijn.

Een vuurwapen dat onder elke radar passeert, is natuurlijk wel een gevaarlijk ding. Dat mag u dan letterlijk nemen. Bedenk maar eens wat er zou kunnen gebeuren bij controles op luchthavens indien je door de materiaalkeuze dat wapen niet detecteert. Misschien is het allemaal nog wat sciencefiction, maar het komt dan toch langzaam maar zeker in beeld.

Minister-president, ik weet dat u hard pleit voor innovatie, en ik deel die mening. We zijn op het vlak van 3D-printing overigens een van de landen die toonaangevend zijn. Laat ons dat voor maatschappelijk verantwoorde toepassingen ook prijzen en stimuleren. Er zijn bij ons pioniers die op dat vlak ongelooflijke dingen doen. Materialise is daar een voorbeeld van op het vlak van protheses en andere paramedische toepassingen. Het is een Vlaams bedrijf. De techniek kan heel veel voordelen hebben omdat je geen grote hoeveelheden goederen meer moet vervoeren, want je kunt met een printer, de grondstof en het internet op afstand dingen produceren en doorgeven aan elkaar. Het heeft dus voordelen, uiteraard voor maatschappelijk verantwoorde toepassingen.

Het was geruststellend om de CEO van Materialise te horen verklaren op de radio dat er in de missionstatement van het bedrijf expliciet is opgenomen dat er in het bedrijf nooit zal worden gewerkt aan de ontwikkeling van wapentuig. Ik ken andere Vlaamse bedrijven die dergelijke dingen niet zeggen. Wellicht is het gebruik niet altijd even nobel in de rest van de samenleving. Kijk naar het voorbeeld van de Amerikaanse student. Wij zijn ook ondernemers: het zou ook een lucratieve business kunnen zijn, met kanten aan, dus.

De vraag is of de overheid zich niet zo goed mogelijk moet voorbereiden of minstens nadenken over dergelijke evoluties en de gevolgen ervan. Sommige mensen zeggen mij: Bart, wat je vertelt, is nog fictie, we moeten niet te snel van stapel lopen. Ik hoop dat het zo is, dan zijn we zeker op tijd. We kunnen in ieder geval al proactief de nodige stappen nemen om daartegen op te treden, laat dat duidelijk zijn. In ieder geval is 3D-printing volgens mij wel een technologische toepassing die snel doorbraak zal kennen op vele terreinen, zeker als die toestellen betaalbaar zijn, en dat zijn ze nu al deels. Het zal vlug gaan.

Mijn vragen liggen in dezelfde sfeer als die van collega Roegiers, maar zijn een beetje anders geformuleerd. We hebben onze vragen los van elkaar gesteld. Wat dat betreft, is er dus geen probleem. Is het nodig te anticiperen of proactief na te denken over wetgeving? De heer Roegiers zei het ook al: ook technologische ondersteuning van materiaal toepasbaar voor de productie van wapens valt eigenlijk onder het decreet. De vraag is: wordt dit gevat of niet gevat door het decreet of moeten er initiatieven worden genomen? Is Vlaanderen hiervoor bevoegd? De heer Roegiers heeft hier al wat elementen voor aangebracht. Moeten we de

productie van 3D-geprinte wapens zelf aan banden leggen? Moeten we daar specifiek een regeling voor maken? Men mag bij ons ook dingen niet doen die je wel kunt maken. Het is niet omdat je technisch gezien iets kunt maken dat het toegelaten is. Kan Vlaanderen geen voortrekker zijn om tot een Europese overeenkomst te komen? Minister-president, u hebt het Vlaamse Wapendecreet binnen de Europese richtlijnen en besluiten gebracht. Misschien kunnen we op dat terrein wel wat voortrekker zijn.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, ik deel de bekommernissen van de collega's. Ik ben nieuwsgierig naar welke rol Vlaanderen kan spelen, zowel binnen Vlaanderen als binnen het federale en Europese kader.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, de eerste groep vragen slaat op het moreel oordeel en het overleg. Ik kan daar vrij duidelijk over zijn. De productie, het bezit en de in- en uitvoer van vuurwapens zijn om zeer goede redenen aan regels onderworpen, te beginnen met de openbare orde en de publieke veiligheid. De Belgische Wapenwet van 8 juni 2006 en het Vlaamse Wapenhandeldecreet zijn terecht streng. Ik betreur dan ook een toestand die deze regels buitenspel zou kunnen zetten.

De 3D-wapens zijn echte vuurwapens. De diensten hebben hierover uitgebreid contact gehad met de bevoegde federale instanties, met de andere gewestelijke vergunningsdiensten en met de Europese collega's. Daaruit blijkt dat alle actoren al grotendeels op dezelfde lijn zitten en niemand de controle op 3D-wapens als vuurwapens ter discussie stelt. Het is duidelijk dat de regels over de productie, het bezit en de in- en uitvoer van vuurwapens ook van toepassing zijn op 3D-wapens. In die zin zijn deze wapens niet vrij beschikbaar. Het uitprinten, het bezit en de in- en uitvoer ervan zonder de nodige vergunningen zijn dus strafbaar.

Wat de legaliteit of illegaliteit betreft van de in- of uitvoer van dergelijke 3D-wapens, moet ik nog eens benadrukken dat 3D-wapens onder de regels voor vuurwapens vallen. Ze zijn dus vergunningsplichtig. De vervaardiging van deze wapens valt niet onder de gewestelijke bevoegdheid over de in- en uit- en doorvoer van wapens, maar wordt geregeld door de federale Wapenwet van 8 juni 2006. Uit de contacten tussen onze diensten en de bevoegde federale instanties blijkt dat deze regeling over de productie en het bezit van vuurwapens ook van toepassing wordt geacht op 3D-wapens. Ook de Europese regelgeving over wapens is trouwens op 3D-wapens van toepassing.

Onze diensten stellen in hun externe communicatie duidelijk dat 3D-wapens vuurwapens zijn en dus aan dezelfde regels onderworpen zijn. Net als andere vuurwapens kunnen 3D-wapens niet zomaar in- of uitgevoerd worden. Uit de contacten van onze diensten met de bevoegde federale instanties blijkt dat ook de bevoegde federale instanties duidelijk communiceren over deze kwestie.

Mijnheer Roegiers, er zijn nog discussies over de computertekening die nodig is om het 3D-geprinte wapen te printen. Het is niet helemaal duidelijk of deze tekening moet worden beschouwd als technologie zoals gedefinieerd onder de categorie 'ML22' van de Gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen. De computertekening valt wel onder de definitie van technologie, maar de vraag is of hij al dan niet moet worden beschouwd als "technologie die voor iedereen beschikbaar is". Als dat zo zou zijn, vallen deze computertekeningen niet onder de controle van de ML-lijst.

De redenering waarom de computertekening als voor iedereen beschikbare technologie zou kunnen worden beschouwd, bestaat uit twee elementen. Ten eerste wordt de computertekening op het internet gepubliceerd. Ten tweede kan iedereen dergelijke eenvoudige computertekeningen maken met vrij verkrijgbare software. In ieder geval is het zo dat, zelfs als deze computertekening als technologie beschouwd moet worden, die enkel onder

vergunningsplicht valt bij uitvoer, doorvoer en overbrenging naar andere EU-landen. Bij invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest is technologie nooit vergunningsplichtig. Dat betekent dat als iemand in het Vlaamse Gewest de computertekening zou downloaden, hij daarmee geen illegale invoer van technologie verricht. Vanaf het ogenblik dat die persoon de computertekening zou printen met een 3D-printer en dus een 3D-wapen maakt, is er wel een illegale handeling, want het vervaardigen van vuurwapens is door de Wapenwet van 8 juni 2006 voorbehouden aan erkende personen.

Voorzitter, ik hoop dat de collega's die vanuit hun bezorgdheid hun vragen hebben gesteld nu wat geruster zijn. De federale en Vlaamse wetgevingen zijn voldoende duidelijk. We kunnen dit probleem binnen deze wetgevingen aanpakken. De diensten zullen hierover verder communiceren. Iedereen die het in zijn hoofd zou halen om zo'n 3D-wapen uit te printen, weet dat hij illegaal bezig is, strafbaar is en dus vervolgd kan worden.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, dank u voor uw antwoord. Geruster ben ik niet. U hebt een duidelijk antwoord gegeven, en dat is best oké, maar daarmee gaan we dergelijke wapens natuurlijk niet tegenhouden. Het is in die zin dat ik er niet geruster op zal worden.

U hebt wel heel duidelijk gesteld, en dat is goed, dat wie die plannen downloadt en effectief uitprint en assembleert zonder de nodige vergunningen aan te vragen, zich in de illegaliteit begeeft. Dat is een duidelijke mededeling.

Voor het overige ben ik het eens met uw antwoorden. Voor zover ik het eens zou moeten zijn, het waren vooral vragen om verduidelijking. Heb ik het goed begrepen dat de Vlaamse wetgeving in dezen eigenlijk geen rol speelt? U zegt dat mijn stelling, dat het valt onder technologie, niet juist is en dat het daardoor niet onder de Vlaamse wetgeving valt. Tenzij je het met de post laat komen. Dat is een andere zaak. Maar als je het thuis doet, val je niet onder de Vlaamse wetgeving. Dan moet je wel in regel zijn met de federale wapenwetgeving in verband met bezit en aanmaak, maar niet in verband met het overbrengen van technologie. Heb ik dat juist begrepen? (*Instemming van minister-president Kris Peeters*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Dank u wel voor het antwoord, minister-president. Gerust, tja, ik ben tevreden dat het bij productie of uitvoer om strafbare feiten gaat. Het is goed dat de diensten in die richting communiceren. Dat stelt me wel gerust, wat niet betekent dat de samenleving enkel via regels en wetten wordt gemaakt, zoals u ook weet. Er spelen ook allerlei andere mechanismen. We moeten wellicht zeer attent blijven voor die ontwikkelingen, zodat het niet ontspoord.

Ik ben wel bekommerd over de problematiek van de zogenaamde computertekeningen: kan dat al of niet worden beschouwd als technologie die dienstig is voor militair gebruik? Het sluit aan bij mijn bekommernis die ik daarnet heb geuit. Het gaat over het punt ML22 in de lijst. De vraag is of Vlaanderen op dat vlak binnen Europa een rol kan spelen, zodat die computertekeningen minstens daarin worden opgenomen. Ik weet wel dat het dan nog enkel bij uitvoeren is. Je kunt zeggen dat het internet vrij is, maar ook op andere terreinen in de samenleving gebruiken we morele codes, om dingen al dan niet toe te laten en verbieden we ook dingen die vrij over het net kunnen circuleren. Ik vraag om dat toch aan te kaarten, om daar voldoende limieten op te zetten.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik dank u voor uw duidelijke stelling over wat strafbaar is, minister-president. Ik hoop dat de fabrikanten van de printers dat ook op bepaalde momenten zullen doorgeven. Ik sluit me aan bij de laatste opmerking van de heer Caron. Het is eigenlijk een hiaat in onze combinatie van wetgevingen, Vlaams, federaal en Europees. Misschien moeten we toch eens onderzoeken of er iets moet worden aangepast om die computertekeningen op te nemen. Als je de technologie vandaag bekijkt, is dat toch zeer relevant.

Minister-president Kris Peeters: De parlementsleden worden op hun wenken bediend, zoals steeds, want volgende week is er een Raadswerkgroep waarbij op Europees niveau wordt besproken welke bijkomende stappen kunnen worden gezet en of het al dan niet moet worden opgenomen in die bepaling onder ML22. De huidige wetgeving, met het bespreken op Europees niveau van het punt of het al of niet in die lijst wordt opgenomen, is voldoende duidelijk en biedt voldoende mogelijkheden om het produceren van zo'n 3D-wapen te voorkomen.

Mijnheer Roegiers, u hebt gelijk dat het federale wetgeving is die het produceren van zo'n 3D-wapen strafbaar maakt als u daarvoor niet de vergunningen hebt. Dat geldt ook voor wie in zijn garage een vuurwapen in elkaar probeert te boksen. Misschien gaat het produceren van een vuurwapen gemakkelijker of heb je minder kennis nodig wanneer je een programma downloadt en dat aansluit op je 3D-printer – waarover natuurlijk niet iedereen beschikt. Na een paar uur heb je dan een vuurwapen. Dat is wel iets anders dan met buizen en andere toestanden een vuurwapen in elkaar proberen te steken.

Mijnheer Caron, u hebt gelijk dat de problematiek van de veiligheid nog een totaal andere kwestie is. Het is illegaal en strafbaar, maar het is nog een ander paar mouwen hoe men het moet aanpakken voor de toegang tot vliegtuigen bijvoorbeeld, als het met de huidige detectiemiddelen niet kan worden achterhaald. Het bewijs is al geleverd daarvoor. Dat geeft nog een andere dimensie aan de zaak.

Het is schokkend om vast te stellen hoeveel keer het bouwplan is gedownload voor het er is afgehaald, maar ik hoop dat die mensen niet allemaal over een 3D-printer beschikken of dat ze het toch niet in hun hoofd halen om dat te doen, met de communicatie die al is opgestart en nog gaat volgen. Zij plegen strafbare feiten, met alle gevolgen van dien.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Philippe De Coene tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, en tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de behandeling van de audiovisuele diensten in de vrijhandelsonderhandelingen met de Verenigde Staten van Amerika - 1684 (2012-2013)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Minister-president, zonder zelfgenoegzaam te zijn, mogen we toch vaststellen dat de film in Vlaanderen en bij uitbreiding de Vlaamse audiovisuele productie en het niveau daarvan het al bij al bijzonder goed doet. We hebben niet enkel succes in eigen land, maar ook steeds meer in het buitenland, als je het afmeet aan de prijzen en awards die we krijgen op verschillende festivals en aan de potentie om te verkopen aan buitenlandse distributeurs. We doen het vrij goed, nogmaals, zonder zelfgenoegzaam te zijn.

Het heeft natuurlijk te maken met een aantal componenten. Een van de componenten, waar u zelf rechtstreeks bij betrokken bent, minister-president, is de financiële ondersteuning van de overheid, in dit geval ook zeer prominent de Vlaamse overheid. Ten tweede is er een zekere preferentiële behandeling in de verdeling van die producten op de markt. Dat wordt ook Europees omkaderd. Het heeft te maken met het feit dat er een zogenaamde cultuurparagraaf bestaat in het Europese verdrag. Dat is, als ik me niet vergis, intussen artikel 167 van het

Verdrag van Lissabon. Na Maastricht was het ooit het fameuze artikel 128, maar het is een beetje opgeschoven in de nieuwe verdragen.

In de punten 4, 5, 6 en 8 van die paragraaf wordt het principe verder gehuldigd dat je audiovisuele producties en cultuurproductiviteit in het algemeen niet kunt beschouwen als koopwaar. Je maakt dus een uitzondering voor producten van die natuur bij het afsluiten van economische vrijhandelsverdragen bij de liberalisering van markten. Dat lijkt een principe te zijn dat we in Vlaanderen, in België en in sommige West-Europese landen blijven koesteren. In bepaalde andere landen gebeurt dat minder. Je merkt dat ook aan de debatten in het Europees Parlement en aan de voorstellen die de Europese Commissie durft te doen. Vandaar mijn vraag, want we staan toch aan de vooravond van nieuwe vrijhandelsonderhandelingen met de Verenigde Staten. Die zijn op het spoor gezet door de Europese Raad in 2013. Men heeft aan de Europese Commissie gevraagd om er een kader voor uit te tekenen, en daar begint dan de bezorgdheid. Volgens de informatie die we van daaruit krijgen – ook omdat het een ten dele geheime procedure is bij aanvang –, is er een bezorgdheid omdat men kan vermoeden dat de Europese Commissie druk uitoefent om die uitzondering niet langer te maken.

De vertegenwoordigers in Vlaanderen en België hebben een overleg gehad met de Belgische commissaris. Hij heeft daar geen volledige duidelijkheid over gegeven. Zijn antwoord was een beetje ‘mitigé’ en vandaar die bezorgdheid, niet alleen bij Vlaamse en Belgische mensen in de sector, maar ook internationaal. Het is opmerkelijk dat enkele lidstaten – het Verenigd Koninkrijk bij uitstek – vinden dat dat mag worden opgeofferd en dat het voorwerp moet kunnen zijn van volledige liberalisering van de markt, terwijl sommige Angelsaksische filmproducenten net het omgekeerde vinden. Dat debat wordt dus wel degelijk gevoerd binnen een lidstaat.

Uit informatie die ik krijg van grote politieke fracties in het Europees Parlement, zoals de Europese Volkspartij, sociaaldemocratische en andere partijen, blijkt dat ze dat debat ook intern voeren. Die benadering is vaak heel verschillend naargelang van de lidstaat of een strekking binnen die groep. Minister-president, we stellen onze hoop op de Raad en de positie die de lidstaten binnen die Raad innemen. Dat is de strekking van mijn vraag om uitleg.

De Vlaamse Regering heeft in 2007 een positie ingenomen die bevestigt wat de inhoud en de geest zijn van de zogenaamde cultuurparagraaf. Als ik me niet vergis, is dat later geüpdatet in het regeerakkoord en in uw beleidsnota. We weten wel dat dit debat opnieuw wordt gevoerd en dat die druk bestaat. Als je die markt vrijmaakt, zul je de strijd niet winnen op basis van kwaliteit, gewoon omdat die markt bij ons helemaal anders is. Hij is veel kleiner qua schaalgrootte, qua distributiecapaciteit, en binnen de Europese schaalgrootte wordt hij nog eens gekenmerkt door een culturele diversiteit, terwijl hij in Amerika veel meer monolithisch is dan in Europa, en zeker in de Europese Unie met haar 27 lidstaten.

Minister-president, bevestigt de Vlaamse Regering namens de Vlaamse Gemeenschap, binnen de totstandkoming van het Belgische standpunt, die houding? Kunnen de ministers bevestigen dat de beslissing van de Vlaamse Regering van juli 2007 nog steeds de krijtlijnen bevat van haar standpunt met betrekking tot Europese vrijhandelsonderhandelingen? Betekent dit dat de Vlaamse Regering het principe blijft onderschrijven dat het bijzondere, niet louter commerciële karakter van audiovisuele diensten om een bijzondere behandeling vraagt van deze diensten in een vrijhandelscontext? Welk concreet standpunt heeft de Vlaamse Regering ingenomen met betrekking tot de behandeling van audiovisuele diensten in het door de Europese Commissie voorgestelde onderhandelingsmandaat? Hoe zal de Vlaamse Regering erop toezien dat deze bijzondere behandeling wordt verzekerd?

Onderschrijft de Vlaamse Regering het principe dat het vrijhandelsakkoord met de Verenigde Staten er niet toe mag leiden dat de mogelijkheid van de EU en de overheden van haar lidstaten wordt beperkt tot het voeren van een beleid ter ondersteuning, zowel wat het huidige beleid als het toekomstige beleid betreft? Dat zou dan een soort light versie zijn van wat er

vandaag bestaat. We moeten opletten dat er geen nieuwe inperkingen zijn, gezien de evoluties in de markt, zodat we sommige zaken niet meer zouden kunnen doen.

Minister-president, hoe komt het Vlaamse standpunt tot stand? Deze vraag komt niet uit een wantrouwen, maar vanuit een gezonde belangstelling. Ik heb mijn vraag om uitleg ook gericht tot de Vlaamse minister van Media en de minister van Cultuur omdat het domeinen betreft die tot hun bevoegdheid behoren. Is er overleg binnen uw regering? Is er een vakgroep die dat standpunt mee helpt bepalen en de evolutie mee helpt bewerkstelligen?

Minister-president, aansluitend bij het vorige onderwerp: ik vraag u niet een wapen te produceren in 3D, maar om dat debat gewapend en met een zekere overtuigingskracht aan te gaan.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Dit is een goede vraag om uitleg van de heer De Coene, die ik helemaal ondersteun, maar een beetje wil verbreden, omdat ik vorige week maandag een voorstel van resolutie heb ingediend met vrijwel dezelfde bekommernis als die van de heer De Coene en met de vraag aan de Vlaamse Regering om cultuur als uitzondering binnen het vrijhandelsakkoord te behouden zoals het vandaag is. Wat u zegt over de audiovisuele sector, mijnheer De Coene, is perfect juist. Die is momenteel heel sterk en hij heeft veel exportpotentie. Dat is alleen maar goed te noemen.

Minister-president, het geldt ook voor het boek, voor de letteren. Kijk maar naar de afspraken over vertalingen die in Frankfurt worden gemaakt met buitenlandse uitgevers. Het geldt ook voor muziek, van klassiek tot pop. We zijn op vele terreinen actief, en ver buiten Europa. We moeten dat lappendeken van Europese culturen waar Vlaanderen deel van uitmaakt, behouden. We moeten ons inschrijven in een brede Europese cultuur. Die mag niet worden platgedrukt door die dominante cultuur van over de oceaan. Dat zou ongetwijfeld het geval zijn als we die brede cultuur opnemen in het vrijhandelsverdrag. We worden een beetje vertrapeld, niet door de olifanten van Hannibal maar door die uit Washington en New York.

Ik pleit voor een nauwlettend toezicht op het vrijhandelsakkoord. Ik verneem in de wandelgangen hier en aan de overkant, dat er een consensus groeit over het blijvend uitsluiten van cultuur uit het akkoord, in de brede zin van het woord. Ik hoop dat die consensus bewaarheid wordt. Er zijn heel veel stappen in de procedure, daar ben ik me heel goed van bewust.

Cultuur is bij ons zowel non-profit als profit, denk aan de letteren, muziek en film. Laat heel die non-profit behouden blijven vanuit de noodzaak aan een divers en bloeiend Europees cultureel leven.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, die culturele diversiteit gaat ook ons zeer ter harte. De mogelijkheid moet bestaan, zoals in de Europese cultuurparagraaf staat, dat lidstaten en regio's beschermende maatregelen nemen ten gunste van de eigen cultuur, annex de audiovisuele producten. Het zou jammer zijn als die verworvenheid die in GATT-akkoord (General Agreement on Tariffs and Trade) staan, verloren zou gaan.

Ik neem aan dat de Vlaamse Regering die bezorgdheid deelt. Ik reken erop dat ze alle partners – in België en in internationale gremia – zal aanmoedigen om er alles aan te doen dat dit nieuwe akkoord met de Verenigde Staten geen stap achteruit is. We mogen die verworvenheid – die 'exception culturelle' – niet opgeven.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, dit is een interessante problematiek. Op de European Business Summit vorige week kwam Karel De Gucht spreken over het vrijhandelsakkoord met de Verenigde Staten en met China. De deelnemers hadden heel wat

vragen. Directeur-generaal Lamy van de World Trade Organization bracht zijn visie over de interconnectiviteit tussen de economieën op wereldschaal. Bepaalde economieën zijn daar niet op geënt, zoals Argentinië en andere. Zij nemen niet deel aan die gemeenschappelijke economische ruimte. Dat was allemaal interessant. Er werd niet gesproken over het culturele aspect. Het gaf wel een mooi beeld van de totstandkoming van vrijhandelsakkoorden op wereldniveau. Daarbij komen veel gevoeligheden aan bod. Vlaanderen was gastregio, we hebben de ‘summit’ dan ook intensief opgevolgd.

Mijnheer De Coene, u verwees terecht naar de internationale successen die de Vlaamse film- en televisieproducties in de loop van de voorbije jaren hebben geboekt. Ik wil dat nog even herhalen, dat komt in deze commissie wellicht te weinig aan bod. Dit wijst op het grote internationale potentieel van onze audiovisuele sector. De Vlaamse Regering doet inspanningen om dit potentieel te verzilveren. De werking van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) is uiteraard cruciaal. Het VAF biedt niet alleen financiële ondersteuning, maar voert ook een actieve internationale promotie van deze producties, onder andere via Flanders Image en via deelname aan internationale filmfestivals.

Zo is het VAF momenteel in Cannes om de Vlaamse producties te promoten. Ik kreeg een vraag om daar aanwezig te zijn, maar dat kon niet. Ik ga ervan uit dat de mensen die er nu zitten, dat schitterend doen. Mijn aanwezigheid daar is niet essentieel.

Ook Flanders Investment & Trade (F.I.T.) wordt ingezet voor de promotie van Vlaamse audiovisuele producties in het buitenland. Het agentschap heeft bijvoorbeeld een succesvolle pr-actie ondernomen in het kader van de MIPTV-beurs (Marché International des Programmes de Télévision) in Cannes, en zal in het najaar een specifiek op de media gerichte groepszakenreis ondernemen naar Nederland. Daar zullen misschien minder kandidaten voor zijn. Verder heeft F.I.T. in 2012 in Berlijn een heel succesvolle mediamissie georganiseerd. Dit initiatief zal in 2014 trouwens worden herhaald.

De audiovisuele sector is goed bezig. We trachten dat internationaal te verzilveren. Dit brengt me tot de kernvragen die net zijn gesteld. Ik veronderstel dat ik een aantal open deuren zal intrappen. Ik heb echter begrepen dat de heer De Coene en anderen een herbevestiging wensen te horen. Dit moet hen in staat stellen zich met betrekking tot ons standpunt niet langer al te veel zorgen te maken. Dit betekent niet dat het niet van nabij moet worden opgevolgd. Europees commissaris De Gucht moet per definitie altijd wat worden opgevolgd. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Uiteraard kunnen de audiovisuele diensten, zoals de vraagsteller correct heeft opgemerkt, niet met andere, zuiver commerciële, diensten worden gelijkgesteld. De audiovisuele diensten hebben een dual karakter: ze hebben zowel een commerciële als een intrinsiek symbolische waarde. Dit wordt trouwens bevestigd in de Conventie betreffende de Bescherming en de Bevordering van de Diversiteit van Cultuuruitingen van de United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), die Vlaanderen in 2011 heeft goedgekeurd.

Net om die reden verdienen de audiovisuele diensten een bijzondere behandeling. Dit is vertaald in de beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007, die nog steeds de grondslag vormt van de standpunten van de Vlaamse Regering ten aanzien van het gemeenschappelijk handelsbeleid van de Europese Unie.

Tijdens de onderhandelingen met de Verenigde Staten heeft de Vlaamse Regering van meet af aan de nood aan een aangepaste bescherming voor de audiovisuele diensten bepleit. Zoals gebruikelijk is, hebben wij gevraagd dit in het onderhandelingsmandaat op te nemen.

Concreet heeft België, ten gevolge van een consensus tussen de drie bevoegde gemeenschappen, de Europese Commissie en het Ierse voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie gevraagd in het mandaat te laten opnemen dat de Europese Unie geen verbintenissen met betrekking tot de audiovisuele diensten zou aangaan. De discussies over dit mandaat

lopen nog. De Vlaamse Regering maakt gebruik van de intrafederale coördinatie door de directie-generaal Europese Zaken en Coördinatie (DGE) om dit standpunt te bewaken.

Het doel van de bescherming van de audiovisuele diensten is voorkomen dat de Europese Unie en de lidstaten nu of in de toekomst niet meer de mogelijkheid zouden hebben om, rekening houdend met de technologische evolutie, maatregelen te nemen ten aanzien van de audiovisuele sector.

De standpunten van de Vlaamse Regering met betrekking tot het gemeenschappelijk handelsbeleid worden steeds door de Werkgroep EU-handelsbeleid voorbereid. Hierin zetelen alle relevante administraties en kabinetten. Zoals gebruikelijk is, zijn vertegenwoordigers van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM), van de minister van Cultuur en van de minister van Media bij de voorbereiding van de standpunten betrokken.

De audiovisuele sector heeft de voorbije weken contact opgenomen met minister Lieten en met minister Schauvliege. Zij hebben laten weten dit dossier te behartigen. Onmiddellijk na de aanvang van de onderhandelingen in de Raad van de Europese Unie hebben ze het Departement CJSM de opdracht gegeven de onderhandelingen nauwgezet op te volgen en nauwe contacten met de sector te onderhouden. Uit verschillende reacties valt af te leiden dat de sector bezorgd is om het behoud van de mogelijkheid tot financiële ondersteuning van audiovisuele werken en van de preferentiële behandeling die aan Europese werken wordt gegeven.

Minister Lieten en minister Schauvliege hebben een op initiatief van de Franse minister van Cultuur en Communicatie tot stand gekomen brief ondertekend ter attentie van de Ierse minister van Cultuur, Erfgoed en de Gaeltacht Deenihan. Hij zit tijdens het Iers voorzitterschap onder meer de Raad van de Europese Unie voor met betrekking tot cultuur. In deze brief wordt gewezen op het standpunt dat de EU de voorbije jaren met betrekking tot de audiovisuele sector heeft ingenomen en wordt gesteld dat dit standpunt ook tijdens de onderhandelingen met de Verenigde Staten moet worden verdedigd. De brief is door achttien Europese ministers van cultuur en van media ondertekend. Hieronder bevinden zich ook de bevoegde ministers van de Franse Gemeenschap en van de Duitstalige Gemeenschap. Na overleg tussen de gemeenschappen heeft minister Weykmans van de Duitstalige Gemeenschap tijdens de vergadering van de Raad van de Europese Unie Cultuur/Audiovisuele Sector op 17 mei 2013 eenzelfde boodschap overgebracht. Die boodschap luidt dat het belangrijk is de audiovisuele diensten maximaal te beschermen.

Voorzitter, dit is de stand van zaken. Volgens mij is er geen discussie over het standpunt. Het standpunt is duidelijk en wordt door iedereen, zowel meerderheid als oppositie, in deze commissie gedeeld. Het is een standpunt dat we moeten verdedigen en opvolgen. Tijdens de verdere aanpak van dit dossier zullen verdere stappen worden gezet. In eerste instantie zullen de minister van Cultuur en de minister van Media dit opvolgen. Als minister bevoegd voor het buitenlands beleid zal ik dit zelf ook opvolgen. Ik ga er overigens van uit dat de leden van deze commissie het dossier ook zullen opvolgen.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Minister-president, ik ben gerustgesteld. Ik wil echter nog een paar elementen naar voren brengen.

Ik hoop dat de agendering van deze vraag om uitleg er niet toe heeft geleid dat u in Cannes verstek hebt moeten laten gaan. Dat zou ik niet op mijn geweten willen hebben. Ik weet dat hier een drang bestaat om ministers altijd in het Vlaams Parlement te houden. Ik ben zelf de mening toegedaan dat ministers elders soms heel nuttig kunnen zijn om onze belangen te vertegenwoordigen.

U hebt verwezen naar de conventie van de UNESCO die wij hebben ondertekend. Ik wil er echter op wijzen dat de VS mordicus hebben geweigerd die conventie te ondertekenen. De

VS voelen zich dan ook niet door die conventie gebonden. Hierdoor beschikken de VS vanuit hun eigen overtuigingen tijdens dergelijke onderhandelingen over meer manoeuvreerruimte.

Ik heb vernomen dat de heer Caron een voorstel van resolutie wil indienen. In de wandelgangen heb ik gehoord dat de meerderheid een alternatief zou voorbereiden. Ik heb de aankondiging van die tekst gezien.

Ik wil twee suggesties doen. Misschien moeten we vragen dat collega Jean-Jacques De Gucht mee ondertekent, want dat kan misschien van enige invloed zijn: dan kunnen ze dat thuis even bespreken. *(Gelach)*

Als hij eens opduikt in onze commissie Cultuur, vraag hem dan om te tekenen.

Mijnheer Caron, ik zou er mij voor hoeden om bij de behandeling van dit onderwerp een onderscheid te maken tussen profit en non-profitactiviteiten. Zo vergemakkelijk je de argumentatie voor de tegenstander, want de audiovisuele producties vallen ook vaak onder de profitsector, en gelukkig maar. Wat we nu doen, is een goede zaak voor ons economisch en industrieel beleid: we ondersteunen die sectoren mee vanuit dat economisch en industrieel beleid. Ik zou er mij dus voor hoeden om te zeggen dat we dat doen voor profit en non-profit. Op die manier dreig je immers de tegenstanders argumenten in handen te geven om te zeggen dat het om een industriële of economische activiteit gaat. Ik hoop dat ik u verkeerd heb begrepen, maar gebruik die termen zo weinig mogelijk in dat soort resoluties, om niemand op slechte ideeën te brengen, al dan niet via het downloaden van uw teksten.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Als het goed is, moet je het ook zeggen. Een goed antwoord en een goede vraag, ik onderschrijf die aanpak helemaal. Minister-president, u denkt altijd dat ik een negativist ben. *(Opmerking van minister-president Kris Peeters)*

Ik geef toe dat het een goede aanpak is, en ik hoop dat die aanpak ook wordt voortgezet in overleg met de gemeenschappen, en straks ook in de Europese Raad. Er moeten nog veel stappen worden gezet, dus daar moeten we blijven over waken.

Collega De Coene, ik heb mij verkeerd uitgedrukt. U hebt absoluut gelijk: ik wil dat onderscheid ook niet maken, want het is een heel gevaarlijk onderscheid. Wij geven ook steunmaatregelen aan producten die commercieel zijn of commerciële potentie hebben. Ik denk aan wat we doen voor de film, maar ook bij CultuurInvest zijn gelijkaardige dingen mogelijk. Ik vind dat we vanuit het principe van de culturele diversiteit in Europa een aantal steunmaatregelen moeten nemen. We ondersteunen ook vertalers. Als bijvoorbeeld het werk van Tom Lanoye vertaald wordt voor de Amerikaanse markt, betalen wij ook de vertalers. Zo hebben we de beste vertalers om het werk in Amerika uit te brengen. Dit probleem komt aan de andere kant van de oceaan niet voor, want ik neem aan dat de vertalers van Amerikaanse boeken naar het Nederlands uit ons taalgebied komen, en dat wij die ook betalen. Bij wijze van spreken betalen wij twee keer.

Ik wil het onderscheid dus niet maken, u hebt helemaal gelijk. De realiteit is dat 80 procent van cultuurgoederen vandaag in de sfeer van profit zitten of op de grens profit en non-profit. De muziek die we horen op de radio of de muziek die we kopen via iTunes, dat zijn hoge cultuurgoederen, vaak met een commercieel doel, en daar is niets fouts aan. Als de markt het zelf kan, moet de overheid niet interveniëren.

Wat de resoluties betreft, moeten we eens nadenken om samen initiatieven te nemen, met een breed gedragen forum. Als u collega De Gucht kunt overtuigen om mee te ondertekenen, dan zou dat heel fijn zijn. Dat is een mooi voorstel van u, collega De Coene: het zou een mooie 'proof of the pudding' zijn om na te gaan of de familie, wat dat betreft, consistent is.

Minister-president, we hebben u al een aantal keer doen terugkeren uit buitenlandse missies, maar ik beloof u, als u toch nog overweegt om naar Cannes te gaan...

Minister-president Kris Peeters: Nu is het te laat.

De heer Bart Caron: Ik weet het. Maar een minister van Buitenlands Beleid die tevens minister-president is, kan de sector een stevig hart onder de riem steken op symbolische plekken. Cannes is natuurlijk ook een symbolische plek. Ik hoop dat u dat op een of andere manier nog goedmaakt. Ik weet dat u de sector een warm hart toedraagt, maar Cannes is inderdaad ‘the place to be’ om de sector te stimuleren. Volgende keer zeker, als u de kans krijgt.

Minister-president Kris Peeters: Volgend jaar wordt moeilijk. *(Gelach)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■